mind patto teggemas kostis tallopoeg
Agga kurrat ütles: ennä, Mis assi se oll
et sa üks ainus patto teed. Eks polle pal
jo, kes ennam patto teggewad, ja segi
polest ella wad. Noh! mis patto pean
ma siis teggema, küssis se Tallopoeg?
kurrat ütles libbe keelega: sa woid ehk
Innimessed tappa, ehk warrastada, ehk
hora ello aiada, ehk ennast täis lakkuda.
Tallopoeg mötles, kes innimessed tappab,
se saab hukkatud; kes warrastab, se saab
üllest podud; kes hora ello aiab peab rah
ha maksma ehk saab witsad, agga kes en
nast täis lakkub, sellel epolle wigga ühte
gid. Paljo on, kes igga pääw lakkuwad,
ja nimmetawad ennast segi polest risti inni
messeks. — Nüüd teotas temma, et ta
tahhab ennast täis lakkuda. Kurrat an
dis warsi temmale üks hea hulk rahha
käerahhaks. Mis arwad sa et on sün
dind? Tallopoeg läks körtso ja hakkas
nenda jooma, et ta tundis egga kõõd egga
pääwa, ning joobne meelega aias ta tüh
drukkud järrele ja pillus omma rahha ärra
ra. Olli ta sel wisil omma rahha ärra
pillund, siis kahhetses temma tehha ja
piddi jälle middagid saama ning läks war
guse peäle. Warguse peäle sai ta kin
niwoetud, ja ta piddi selle käest, kes ta
kinniwottis woimust saama ning rains
temmale sesuggusse hobi, et tal hul
olli. Nüüd olli se joonud innimenne se
ühhe patto läbbi, keik pattud teinud, mis
kurrat ta käest tahtis. Temma sai siis
kinni woetud, kohto alla wiitud ning
hukkatud.

Öpetus.

Se on se kaslo, mis jomisest tulleb.
Hoia ennast oh innimenne! Se jugguse
pat-

Eesti-Maarahwa Kalender 1788, lk. 32